

'Lompe schoen niet nodig'

Toon Hermans liet er zijn toneelschoenen maken en ook prinses Juliana was op latere leeftijd klant bij George In der Maur, orthopedische schoentechniek in Groenekan. Het familiebedrijf bestaat inmiddels 113 jaar, maar nog steeds is het aanmeten en het maken van de schoenen handwerk.

Boven in de hal en in de spreekkamer hangen oude foto's en krantenknipsels met daarop zijn vader en opa. George In der Maur is de vierde generatie die het bedrijf runt. Samen met zijn compagnons, broer Bart en Johan van Vulpen. „Mijn overgrootvader was maatschoenmaker. Hij maakte schoenen voor welgestelde particulieren. Hier in de vitrinekast staan nog een paar mooie leren sandaaltjes met hak voor vrouwen. Pas na de Tweede Wereldoorlog zijn we een orthopedische schoenmakerij geworden. Mijn opa werd door een ziekenhuis in Utrecht gevraagd om schoenen te maken voor een patiënt met flinke knobbels aan de zijkant van de voet. Uiteindelijk kreeg hij in het ziekenhuis een eigen spreekuurtje.” Mededoor de invoering van het ziekenfonds namen orthopedische schoenen een enorme vlucht. Aangepast schoeisel was nu voor iedereen toegankelijk. In der Maur: „Gewone maatschoenen voor particulieren doen we inmiddels niet meer. Dat is veel te duur. Bovendien zijn er tegenwoordig genoeg goede schoenenwinkels. Wel hebben we sinds september een eigen schoenenwinkel naast ons pand met comfort schoenen die wij gemakkelijk kunnen aanpassen en waarin we individuele voetbedden kunnen plaatsen.”

In der Maur belandde eigenlijk per toeval in het familiebedrijf. Als overbrugging tussen zijn diensttijd en een studie kwam hij bij zijn vader werken, die hem uiteindelijk overhaalde om de opleiding orthopedische schoentechniek te volgen. „Dit vak is handwerk en leer je in de praktijk. Ik ben onderaan de ladder begonnen. De opleiding zelf duurt zes jaar. Daarna laten wij studenten twee jaar werkervaring opdoen voordat ze examen doen. Het is belangrijk dat je zoveel mogelijk voetproblematiek voorbij ziet komen. Alleen dan kun je snel de juiste oplossing bedenken.”

„Bij orthopedische schoenen hebben veel mensen nog steeds het beeld van lompe schoenen zonder enige vorm. Soms is dat zo, omdat het

George In der Maur: „Dit is de schatkamer van ons bedrijf.”

probleem aan de voet iets anders niet toelaat, maar er worden ook hele mooie orthopedische schoenen gemaakt die niet van 'normale' schoenen zijn te onderscheiden. Veel heeft te maken met modellering. Hoe maak je een schoen zo fraai mogelijk.”

„Het moeilijkste onderdeel is misschien nog wel het inschatten van het verwachtingspatroon van de klant. Mensen denken soms dat we, ongeacht het voetprobleem, alle schoenen er als 'normaal' uit kunnen laten zien. Dat idee moet je temperen. Een bergschoen kunnen we heel goed namaken. Zo'n schoen is van zichzelf al ruim en wat lomper, maar een mooie Itali-

aanse molière is een heel ander verhaal. Zelf ben ik ook wel eens de mist in gegaan. Dan zei mijn gevoel dat wat de klant wilde niet mogelijk was, maar nam ik de uitdaging toch aan. Je vingers jeuken namelijk om het wel voor elkaar te krijgen.”

In de kelder bevindt zich de schatkamer van het bedrijf. Hier hangen de 'voeten' van alle klanten van In der Maur van de laatste zes tot zeven jaar. De leesten wel te verstaan. „Dit is onvervangbaar. Alleen de twee oudste medewerkers van het bedrijf mogen de leesten ophangen. Als een mal verkeerd wordt weggehangen, vind je hem nooit meer terug.”

Tekst: Joyce Huibers Foto's: Studio Kastermans

Van gips tot schoen

Het maken van een paar orthopedische schoenen kost zo'n twee dagen, mits er continu aan wordt gewerkt. Begonnen wordt met het ingipsen van de voet door de maatnemer, waarbij wordt gezorgd dat de voet in de juiste stand staat. Dat omhulsel wordt volgegoten met gips, waarna het omhulsel wordt verwijderd. De gipsen mal wordt bewerkt, gemodelleerd - een klus waarbij gevoel en jarenlange ervaring noodzakelijk zijn - en vervolgens gekopieerd naar een kunststof mal. Om deze mal wordt het voetbed gemaakt.

De eerste tussentijdse pas gebeurt met een plastic schoen. De maatnemer ziet meteen of er nog ergens drukpunten zitten, en of het bekken bijvoorbeeld in de juiste stand staat. Daarna wordt de hele binnenschoen gemaakt, die ook wordt doorgepast. Tenaars maken dan op papier de

De gipsen mal wordt bewerkt.

patronen voor het bovenwerk van de schoen. Dit bovenwerk maakt In der Maur niet in eigen huis, maar wordt elders in Nederland uitbesteed. Als het bovenwerk weer terug is, worden de juiste zolen en hakken erbij gezocht. Vervolgens worden de leesten met het bovenwerk naar de onderwerk-

Eerste doorpas gebeurt met plastic schoen.

makerij van In der Maur in Brabant gestuurd, waar de schoenen in elkaar worden gezet. Terug in Groenekan worden de leesten uit de schoenen gehaald en vindt de laatste afwerking plaats. In der Maur: „We maken geen gebruik meer van computertechnieken om de mal te maken. Onze

De binnenschoen kan worden gemaakt.

ervaring is dat tussen de computerscan van de gipsafdruk van een voet en de mal die daarna uit de draaibank komt, finesses verloren gaan. En die zijn juist zo belangrijk bij schoenen op maat. Tot het moment dat de techniek verbeterd, blijft het bij ons handwerk.”